

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Αθήναις τῇ 19 Μαρτίου 1927

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Αριθμὸς φύλλου 415

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικά Διατάγματα

- Περὶ τῆς κατὰ ὁρόφους ἢ διαμερίσματα ἰδιοκτησίας..... 1
- Περὶ ἐπαρχικῶν συμβουλίων τῶν ἐκ Τουρκίας προσφύγων. 2
- Περὶ τοῦ τρόπου ἐκδίκασεως τῶν μὴ ἐκδικασθεισῶν ἐμπρο- 3
- θέσμων περιουσιακῶν δηλώσεων ὁμοεθνῶν ἀνταλλαξιῶν.

Διατάγματα

- Περὶ ἐγκρίσεως ἐκποιήσεως ἀκινήτων ἀνηκόντων εἰς τὸ 4
- Κουτλημπάνειον Δημοτ. Νοσοκομείον Λαρίσης.....
- Περὶ ἀναγνώσεως καινότητος Μεγάλου Ρεύματος Νομοῦ 5
- Θεσσαλονίκης.....
- Περὶ παραχωρήσεως γηπέδου ὑπὸ τοῦ δήμου εἰς τὴν Ἡλε- 6
- κτρικὴν Ἐταιρείαν Βόλου.....
- Περὶ ἄρσεως ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως γηπέδων Ἀμα- 7
- ρουσίου.....
- Περὶ ἐγκρίσεως κανονισμοῦ διαιτησίας Ἐπαγγελματικῶν καὶ 8
- Βιοτεχνικῶν Ἐπιμελητηρίων Πατρῶν.....

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ τῆς κατὰ ὁρόφους ἢ διαμερίσματα ἰδιοκτησίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 21 Δεκεμβρίου π. ε. ψήφισμα τῆς Βουλῆς «περὶ συστάσεως τριακονταμελοῦς Κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς πρὸς παρακολούθησιν ἐν γένει τῶν προσφυγικῶν ζητημάτων» μετὰ συμφωνίαν γνωμοδότησιν τῆς ἀνω Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον 1.

1. Διὰ τοῦ παρόντος νόμου θεσπίζεται ἡ κατὰ ὁρόφους ἢ διαμερίσματα ἰδιοκτησία, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ περὶ μεταγραφῆς νόμου.
2. Ἐκαστος ἰδιοκτῆτης ὁρόφου ἢ διαμερίσματος ἔχει ἐπ' αὐτοῦ ἀπόλυτον καὶ ἀποκλειστικὴν κυριότητα, δυνάμενος νὰ ἐπιφέρει εἰς αὐτὸ οἰασδήποτε μεταβολὰς ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ μὴ βλαπτεῖται οὕτω τὰ δικαιώματα τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν ἐτέρων ὁρόφων ἢ διαμερισμάτων.
3. Αἱ δαπάναι ἀναγεώσεως ἢ ἐπισκευῆς ἐκαστοῦ ὁρόφου ἢ διαμερίσματος τοῦ δαπέδου αὐτῶν ὡς καὶ τῆς κλίμακος τῆς ἐγγύτητος τυχόν ἀποκλειστικῶς εἰς αὐτὸ, βαρύνουσι μόνον τὸν ἰδιοκτῆτην αὐτοῦ.

Ἄρθρον 2.

1. Οἱ ἰδιοκτῆται ἐκαστοῦ ὁρόφου ἢ διαμερίσματος εἶνε, ἀνελλιπῶς τῆς ἀξίας αὐτοῦ, ἐξ ἀδιαιρέτου συγκύριοι τοῦ οἰκοπέδου, τῶν κυρίων τοίχων, τῆς στέγης ἐν τῷ συνόλῳ, τῶν θόλων εἰτινες ἐπιστηρίζουσι τὴν οἰκοδομήν, ὡς καὶ ὄλων ἐν γένει τῶν μερῶν τοῦ ἀκινήτου τῶν χρησιμοποιουμένων ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν ἄλλων ὁρόφων ἢ διαμερισμάτων.

2. Αἱ ἰσχύουσαι γενικαί περὶ μεσοτοιχίας διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς κείνους μεταξὺ τῶν διαμερισμάτων τοῦ αὐτοῦ ὁρόφου τοίχους.

Ἄρθρον 3.

1. Αἱ μεταξὺ τῶν συνδιοκτητῶν τῶν κοινῶν μερῶν σχέσεις κανονίζονται δι' ἀμοιβαίας μεταξὺ τῶν συμφωνίας, ἀποδεικνυμένης ἐγγράφως κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

2. Ἐν ἐλλείψει ταιούτης συμφωνίας περὶ αὐτῶν κρατοῦσι τὰ ἑξῆς:

α') Ἐκαστος συνδιοκτῆτης δικαιούται νὰ ποιῆται χρῆσιν ἀπόλυτον τῶν κοινῶν μερῶν καὶ νὰ προβοιῆν εἰς τὴν ἐπισκευὴν καὶ ἀνανέωσιν αὐτῶν, ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ μὴ βλάπτῃ τὰ δικαιώματα τῶν λοιπῶν συνδιοκτητῶν, μήτε νὰ μεταβάλῃ τὸν συνῆθη προσρισμὸν αὐτῶν.

β') Ἐκαστος τῶν συνδιοκτητῶν ὑποχρεοῦται νὰ συνεισφέρει εἰς τὰ κοινὰ βάρη ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀξίας τοῦ ὁρόφου ἢ διαμερίσματος τοῦ ὁποίου εἶνε κύριος.

γ') Κοινὰ βάρη θεωροῦνται ἡ συντήρησις καὶ ἐπισκευὴ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 μερῶν τοῦ ἀκινήτου, ἐφ' ᾧ θεσπίζεται ἀναγκαστικὴ συνδιοκτησία μεταξὺ τῶν κατ' ἴδιαν ἰδιοκτητῶν, ὡς καὶ οἱ παντὸς εἶδους φόροι.

Ἄρθρον 4.

1. Ἐν περιπτώσει ὀλικῆς καταστροφῆς τῆς οἰκοδομῆς, ἢ ἐκ τῶν συνδιοκτητῶν μὴ ἐπισυμῶν τὴν ἐπανοικοδομήσιν δικαιούται νὰ ἀπαίτησῃ τὸν ἐκπλειστηριασμὸν τοῦ οἰκοπέδου καὶ τῶν ὀλικῶν.

Τὸ ἐκπλειστηρίασμα διανέμεται μεταξὺ τῶν συνδιοκτητῶν ἀναλόγως τῆς ἀξίας τοῦ ὁρόφου ἢ διαμερίσματος τοῦ ἀνηκῶτος εἰς ἕκαστον τῶν συνδιοκτητῶν.

2. Ἐν περιπτώσει μερικῆς καταστροφῆς ἢ φθορᾶς τῆς οἰκοδομῆς, οἱ ἰδιοκτῆται ὁρόφων ἢ διαμερισμάτων εἶνε ὑπόχρεοι νὰ ἀνεγθῶσιν ἀναγκαῖα μέτρα, λαμβανόμενα ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτῆτου τοῦ βλαβέντος ὁρόφου ἢ διαμερίσματος πρὸς στρέωσιν ἢ ἐπισκευὴν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 5.

1. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπεκτάσεως τῆς οἰκοδομῆς εἴτε πρὸς τὰ ἄνω, διὰ προσθήκης νέου ὁρόφου, εἴτε πρὸς τὰ κάτω, δι' ἀνορύξεως ὑπογείου, ἀνήκει ἀπὸ κοινοῦ εἰς πάντας τοὺς συνδιοκτῆτας τοῦ οἰκοπέδου, οἵτινες δύνανται κατόπιν κοινῆς αὐτῶν ἐγγράφου συμφωνίας νὰ προβῶσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω ἐργασιῶν.

2. Ἐν περιπτώσει ἀδυναμίας ἢ ἀδικαιολογήτου δυστροπίας ἐνός ἢ πλείονων τῶν συνδιοκητῶν, δύναται ὁ εἷς ἢ οἱ λοιποὶ νὰ προβῶσιν δι' ἰδίων ἐξέδων εἰς τὴν τριαύτην ἐπέκτασιν, ἔπειτα ἢ νέα προσθήκη θὰ ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς οἰκοδομήσαντας.

3. Ἡ ἀνωτέρω ἀναφεραμένη ἢ ἀδικαιολογητος δυστροπία νὰ βεβαιῶται δι' ἀποφάσεως ἐκδιδομένης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 6.

1. Πᾶσα διαφορά μεταξύ οἰωνδήποτε προσώπων στρεφόμενη περὶ τὴν ἐρμηνείαν καὶ ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἢ τῶν δυνάμει τούτου συναπτομένων συμφωνιῶν, ὡς καὶ πᾶσα διένεξις μεταξύ τῶν συνδιοκητῶν τῆς αὐτῆς οἰκοδομῆς, ὡς πρὸς τὰ ἐκατέρωθεν δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ἔνθα δὲ δὲν ὑπάρχει τοιοῦτος, εἰς τὴν τοῦ Εἰρηνοδικείου, ἀνεξαρτήτως ποσοῦ.

2. Ἀρμόδιος εἶνε ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Εἰρηνοδίκης τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου.

3. Διαδικασία, ἀκολουθεῖται ἐν γένει ἢ τοῦ νόμου ΒΧΠ' «περὶ ἐξώσεως δυστροποῦντων μισθωτῶν», ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Νομοθ. Διατάγματος τῆς 19-21 Μαρτίου 1923 καὶ τοῦ νόμου 3239 τῆς 8-10 Δεκεμβρίου 1924.

4. Ἡ διαδικασία τοῦ αὐτοῦ νόμου ΒΧΠ' ἀκολουθεῖται ὡς πρὸς τε τὴν κατ' ἔφεσιν καὶ τὴν κατ' ἀναίρεσιν δίκην.

5. Ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Εἰρηνοδίκης δύναται νὰ ὀρίσῃ ἐν τῇ ἀποφάσει του καὶ τὰ ἐκάστοτε ἐνδεικνυόμενα μέτρα καὶ νὰ ἀπειλήσῃ ἢ ἀπαγγείλῃ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τούτων χρηματικὴν ποινὴν ἀπὸ 500 δραχμῶν μέχρι πενήτηκοντα χιλιάδων δραχμῶν.

Ἄρθρον 7.

1. Ὁ παρὼν νόμος ἐφαρμόζεται μόνον ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τὰς ὁποίας εἶτε τὸ Δημόσιον εἶτε ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως προσφύγων εἶτε καὶ ἰδιῶται ἀνήγειρον ἢ θέλουσιν ἀνεγείρει εἰς προσφυγικὰ συνοικισμοὺς.

2. Ὅσακις ἐν τῷ παρόντι γίνεται μνεῖα τοῦ ὄρου «Ἄξια οἰκοδομῶν» νοεῖται προκειμένου περὶ τῶν τοῦ δημοσίου ἢ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως προσφύγων, ἢ ἄξια αὐτῶν κατὰ τὴν πώλησιν των εἰς τοὺς πρόσφυγας.

Ἄρθρον 8.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου δύναται νὰ ἐφαρμοσθῶσι διὰ Διατάγματος καὶ ἐπὶ τῶν ἀνταλλαξίμων Μουσουλμανικῶν οἰκοδομῶν.

Τὸ παρὼν Νομοθετικὸν Διάταγμα οὐτινος ἢ ἰσχύς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τεθῆσεται ὑπὸ τὴν ψῆφον τῆς Βουλῆς ἄμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν τῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Μαγτίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ἄλ. Ζαίμης.

Τὰ Μέλη

Α. Μιχαλακόπουλος, Κ. Ἀγγελόπουλος, Π. Τσαλδάρης, Α. Ἀργυρός, Γ. Καφαντάρης, Γ. Μερικίουρης, Ι. Μεταξάς, Α. Παπαναστασίου, Μ. Κίρκας, Α. Μαζαράκης, Α. Κανάρης, Α. Μπακάμπασης.

Περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων τῶν ἐκ Τουρκίας προσφύγων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 21 Δεκεμβρίου π. ε. ψήφισμα τῆς Βουλῆς «περὶ συστάσεως τριακονταμελοῦς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς παρακολούθησιν ἐν γένει τῶν προσφυγικῶν ζητημάτων», μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τῆς ἄνω Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 9 Ἰουλίου 1924 Νομοθετικοῦ Διατάγματος τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

1. Διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, δημοσιευμένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, συνιστᾶται πενταμελὲς ἐπαρχιακὸν συμβούλιον δι' ἐκάστην τῶν τῶς ἐν Τουρκίᾳ ἐκκλησιαστικῶν ἐπαρχιῶν, ὧν οἱ κάτοικοι ὑπάγονται εἰς ἀνταλλαγὴν, ἐκλεγόμενον ὡς κατωτέρω ὀρίζεται.

Δύναται ὅμως διὰ τῆς αὐτῆς ἢ δι' ἄλλης πράξεως, δημοσιευμένης ὁμοίως, νὰ ὀρισθῇ ἡ σύστασις ἐνός καὶ μόνου συμβουλίου δι' ἐπαρχίας πλείονας τῆς μιᾶς.

2. Τὴν ἔδραν τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων ὀρίζει ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, λαμβάνων ὑπ' ὄψει τὸν τόπον τῆς κατοικίας ἐπαρκούς ἀριθμοῦ ἀνταλλαξίμων ἐκάστης ἐπαρχίας.

3. Τὰ μέλη τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων ἐκλέγονται δι' ἀμέσου ψηφοφορίας τῶν ἐν τῇ ἔδρᾳ παρόντων κατὰ τὴν ἐκλογὴν μελῶν τῆς ἐπαρχίας.

4. Τὰ ἀναπληρωματικὰ μέλη λαμβάνονται κατὰ σειρὰν ἐκ τῶν ἐπιλαχόντων ἐν τῇ ἐκλογῇ τῶν τακτικῶν μελῶν.

5. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὑπάρχει ὁ Μητροπολίτης τῆς ἐπαρχίας, οὗτος προεδρεύει αὐτοδικαίως τοῦ οἰκείου ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου. Ἐλλείψει τούτου ὁ πρόεδρος ἐκλέγεται ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου μετὰξὺ αὐτῶν.

6. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκλογῆς τῶν μελῶν τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων κανονισθῆσονται διὰ διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου.

Ἄρθρον 2.

1. Τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια ὑπάγονται ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, εἰς δ' καὶ εἰσηγούνται τὰ λεπτεπεία πρὸς προστασίαν τῶν ἐκ τῆς Συμβάσεως τῆς Ἀνταλλαγῆς ἀπορρεόντων δικαιωμάτων τῶν ἀνταλλαξίμων, ὡς καὶ τῶν τῶς ὑφισταμένων ἐν Τουρκίᾳ νομικῶν προσώπων, κοινοτήτων, μονῶν, ἐκκλησιῶν, σχολῶν, νοσοκομείων ἢ ἄλλων εὐαγῶν ἢ φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων.

2. Τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια συντάσσουσιν ἀπογραφὴν τῶν περιουσιῶν τῶν κοινοτήτων καὶ καθιδρυμάτων, ὑποβάλλουσιν ἀρμόδιως δηλώσεις περὶ τῶν ἐν Τουρκίᾳ ἐγκαταλειφθεισῶν περιουσιῶν των, καὶ μεριμνῶσι περὶ τῆς ἐκτιμήσεως αὐτῶν.

3. Τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια ἐπιμελοῦνται τῆς ἐξευρέσεως καὶ τῆς εἰς τὴν ἀρμοδίαν πρὸς φύλαξιν Ἀρχὴν παραδόσεως τῶν αὐθαίρετως κατεχομένων παρὰ παντὸς τρίτου ἐκκλησιαστικῶν κειμηλίων ἢ ἄλλων ἀντικειμένων, ἀνηκόντων εἰς κοινότητα ἢ ἰδρύματα τῆς ἐπαρχίας αὐτῶν, γνωμοδοτοῦσι δὲ περὶ παροχῆς ἐκκλησιαστικῶν εἰδῶν καὶ ἰδίᾳ ἱερῶν ἀμφίων εἰς ἐκκλησίας καὶ ἰδρύματα συνοικισμῶν ἔνθα κατοικοῦσι πρόσφυγες τῆς ἐπαρχίας αὐτῶν.

4. Τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια γνωμοδοτοῦσι πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας καὶ χορηγοῦσι πρὸς τὰς δημοσίας Ἀρχὰς ἢ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν πᾶσαν ζητούμενην πληροφορίαν περὶ τῆς περιουσιακῆς καταστάσεως τῶν δικαιούχων ἢ τοῦ τόπου τῆς καταγωγῆς των.

5. Τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια ἐκδίδουσιν ὑπευθύνους πιστοποιήσεις περὶ τῶν συγγενῶν καὶ κληρονόμων τῶν ἀνταλλαξίμων τῶν ἀποβιωσάντων ἐν Τουρκίᾳ, Ἑλλάδι ἢ ἄλλοι καὶ καταγεγραμμένων ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν αὐτῶν.

6. Τα επαρχιακά συμβούλια προτείνουν τους επιτρόπους των ἀνηλίκων ὄρφανων τῶν μὴ ἔχοντων νομίμως ἢ δικαστικῶς διορισμένους ἐπιτρόπους αὐτεπαγγέλτως ἢ αἰτήσας συγγενῶν ἢ φίλων αὐτῶν διοριζομένους ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κατὰ τὸ 6 ἄρθρον τοῦ Νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 3 Μαΐου 1924 καὶ ἐπιμελοῦνται τῆς ὑπὸ τῶν διορισθησομένων ἐπιτρόπων συντάξεως καὶ ὑποβολῆς τῶν δηλώσεων τῶν περιουσιῶν τῶν ὄρφανων. Οἱ ἐπίτροποι τῶν ὄρφανων δικαιούνται ποσοστοῦ λόγῳ ἀμοιβῆς ἐπὶ τῆς εἰσπραχθησομένης περιουσίας ὀριζομένου μέχρι ποσοῦ 10.000 δραχ. εἰς 4 ο)ο, διὰ τὸ ἐπὶ πλεόν τοῦ ποσοῦ τούτου καὶ μέχρις 100.000 3 ο)ο καὶ διὰ τὸ πέραν τοῦ τελευταίου ποσοῦ 2 ο)ο.

7. Ἡ διάθεσις τῶν ἐκκαθαρισθησομένων περιουσιῶν τῶν κοινοτήτων καὶ καθιδρυμάτων θὰ κανονισθῇ δι' εἰδικοῦ νόμου πρὸς ἐπίτευξιν κατὰ τὸ δυνατόν τοῦ δι' ὃν εἶνε αὐταὶ προωρισμένοι σκοποῦ.

Ἄρθρον 3.

1. Εἰς τὰς περιπτώσεις ἐκδόσεως ὑπὸ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου πιστοποιητικῶν αἰτήσας ἰδιώτου, εἰσπράττεται παρὰ τοῦ ζητούντος τὴν ἐκδοσιν τοῦ πιστοποιητικοῦ δικαίωμα δραχμαὶ δέκα (10) κατὰ πιστοποιητικόν, διατιθέμενον ὑπὲρ τῶν γενικῶν ἐξόδων καὶ τῶν δαπανῶν συντηρήσεως τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου.

2. Πρόεδρος ἢ μέλος ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου εἰσπράττων δικαίωμα δι' ἐκδοσιν πιστοποιητικοῦ μείζον τοῦ ἐν τῷ προηγούμενῳ ἔδαφίῳ καθοριζομένου τιμωρεῖται διὰ κρατήσεως μέχρις ἐνός μηνός καὶ προστίμου μέχρι δραχμ. χιλίων (1.000).

3. Ὁ τρόπος τῆς διαχειρίσεως τῶν ἐσόδων τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων κανονισθῆσεται διὰ διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου.

Ἄρθρον 4.

1. Τὰ κατὰ τὴν ἰσχύν τοῦ παρόντος νόμου λειτουργοῦντα ἐπαρχιακά συμβούλια παύουσιν ὑφιστάμενα ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τῆς περὶ συστάσεως τοῦ νέου ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

2. Ἄπαντα τὰ ἀρχεῖα τῶν καταργουμένων ἐπαρχιακῶν συμβουλίων παραδίδονται εἰς τὰ νέα ἐπιμελεῖα τῆς Διευθύνσεως Ἀνταλλαγῆς.

Ἄρθρον 5.

Ὁ γραμματεὺς ἐκάστου ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου διορίζεται παρ' αὐτοῦ καὶ λαμβάνει μηνιαίαν ἀποζημίωσιν δραχ. δύο χιλιάδων (2.000).

Τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα ἰσχύον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ὑποβλήθησεται εἰς τὴν Βουλὴν ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Μαΐου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ἄλ. Ζαῖμης

Τὰ Μέλη

Α. Μιχαλακόπουλος, Κ. Ἀγγελόπουλος, Π. Τσαλδάρης, Α. Ἀργυρός, Γ. Καφαντάρης, Γ. Μερκούρης, Ι. Μεταξάς, Α. Παπαναστασίου, Μ. Κίρκος, Α. Μαζαράκης, Α. Κανάρης, Α. Μπακάλμπασης

(8)
Περὶ τοῦ τρόπου ἐκδικάσεως τῶν μὴ ἐκδικασθεισῶν ἐμπροθέσμων περιουσιακῶν δηλώσεων ἐμοεδνῶν ἀνταλλαξιμῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐγχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 21 Δεκεμβρίου π. ἔ. ψήφισμα τῆς Βουλῆς «περὶ συστάσεως τριακονταμελοῦς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς παρακαλούθησιν ἐν γένει τῶν προσφυγικῶν ζητημάτων», μετὰ συμφωνον γνωμοδότησιν τῆς ἀνω Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου παύει ἡ ἀρμοδιότης τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων καὶ τῶν εἰδικῶς διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἀσαφῶν δηλώσεων Σμύρνης συσταθεισῶν ἐπιτροπῶν διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἐμπροθέσμων ὑποβληθεισῶν περιουσιακῶν δηλώσεων τῶν δικαιούχων ἀνταλλαξιμῶν προσφύγων, ἐφ' ὧν εἴτε λόγῳ ἀγνοίας τῆς περιουσίας εἴτε ἀσφαλείας τῶν δηλώσεων, δὲν ἐξεδῆθησαν ἀποφάσεις ἐκ μέρους τῶν πρωτοβαθμίων κοινοτικῶν Ἐπιτροπῶν.

2. Διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἀνωτέρω δηλώσεων συνιστῶνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μέχρι δέκα τὸ πλὴν πρωτοβαθμίων ἐκτιμητικῶν ἐπιτροπῶν, με ἔδραν ὀριζομένην διὰ τῆς περὶ συστάσεως αὐτῶν ἀποφάσεως.

3. Αἱ ἐπιτροπαὶ εἶνε τριμελεῖς, προεδρεύονται δὲ ὑπὸ νομομαθοῦς, κατὰ προτίμησιν πρόσφυγος, μὴ ἐξασκοῦντος τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα. Τὰ δύο ἄλλα μέλη εἶνε ἐπίσης πρόσφυγες, λαμβανόμενοι ἐκάστοτε ἐκ τῶν μελῶν τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κεῖται ἡ δηλουμένη περιουσία.

4. Εἰς περιπτώσιν καθ' ἣν ἡ ἔδρα τῶν διὰ τοῦ παρόντος ὀριζομένων ἐπιτροπῶν εἶνε διάφορος τῆς ἔδρας ἐπαρχιακοῦ τίνος συμβουλίου, τὰ δύο μέλη λαμβάνονται ἐκ τῶν προσφύγων τῶν καταγομένων ἐκ τῆς ἐπαρχίας εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας κεῖται ἡ δηλωθεῖσα περιουσία.

5. Ὁ κατὰ τὰ ἀνωτέρω διορισμὸς τοῦ τε προέδρου καὶ τῶν μελῶν τῶν πρωτοβαθμίων Ἐκτιμητικῶν ἐπιτροπῶν ἐνεργεῖται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

6. Πας ἐκάστη τῶν ἐπιτροπῶν διορίζεται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας γραμματεὺς.

Ἄρθρον 2.

1. Αἱ πρωτοβάθμιοι ἐπιτροπαὶ τὰς εἰς αὐτὰς παραπεμπόμενας ἀνεκδικαστοὺς ἢ ἀσφαεῖς δηλώσεις χωρίζουσι κατὰ κοινότητα, ἐπιλαμβάνονται δὲ τῆς ἐκδικάσεως τῶν δηλώσεων μ' ἅς ἐκάστης κοινότητος κατ' ἀλφαβητικὴν αὐτῶν σειρὰν, ἀφ' ὅπου προηγουμένως ἐλέγξωσι τὸ ἐμπρόθεσμον τῆς δηλώσεως καὶ τὴν μὴ ἐκδίκασιν αὐτῆς κατὰ τὰ εἰδικότερον ὀρισθησομένα διὰ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου.

2. Διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν δηλώσεων μ' ἅς ἐκάστης κοινότητος αἱ πρωτοβάθμιοι αὐταὶ ἐπιτροπαὶ ἀκολουθοῦσι τὴν διὰ τοῦ ψηφίσματος τῆς 3 Ἀπριλίου 1925 καθορισθεῖσαν δικονομίαν ἐν τῇ ἐκτιμῆσει.

3. Αἱ πρωτοβάθμιοι ἐπιτροπαὶ ὑπογεοῦνται ν' ἀποπερατώσωσι τὸ ἔργον τῆς ἐκτιμήσεως τῶν ἀνεκδικαστῶν καὶ ἀσαφῶν ἐμπροθέσμων περιουσιακῶν δηλώσεων ἐντὸς τριμήνου κατ' ἀνώτατον ὄριον ἀπὸ τῆς συστάσεώς τῶν.

4. Ἡ ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων δικαιούχων ἢ τῆς Διευθύνσεως Ἀνταλλαγῆς προσφυγῆ κατὰ τῶν πράξεων τῶν διὰ τοῦ παρόντος συνιστωμένων πρωτοβαθμίων ἐπιτροπῶν, ἀσκαίται ἐνώπιον τῶν κατὰ νόμον δευτεροβαθμίων ἐπιτροπῶν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἔδαφιον τασσομένης τριμήνου προθεσμίας.

Άρθρον 3.

1. Κατά τὸ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἐπιζήμιον τρίμηνον πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου τῆς ἐκτιμήσεως ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τῶν ἐκτιμητικῶν ἐπιτροπῶν δικαιούνται ἀποζημιώσεως ἑξαχμῶν 75 δι' ἐκάστην συνεδρίασιν καὶ μέχρις 25 συνεδριάσεων κατὰ μῆνα.

Ὁ γραμματεὺς δικαιούται ἀποζημιώσεως 1500 ἑξαχμῶν κατὰ μῆνα.

2. Ἡ ἀποζημίωσις τοῦ τρίτου μηνὸς καταβάλλεται μόνον μετὰ τὴν ὀλικὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου τῆς ἐκτιμήσεως.

3. Ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τῶν διὰ τοῦ παρόντος συνιστωμένων ἐπιτροπῶν ὑπέχουσι τὰς ἐν ἄρθρῳ 24 τοῦ ἀπὸ 3 Ἀπριλίου 1925 «περὶ συστάσεως διοικητικῶν ἐπιτροπῶν κλπ.» ψηφίσματος εὐθύνας.

Άρθρον 4.

1. Αἱ ἤδη ἐκδοθεῖσαι ὑπὸ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων καὶ τῶν ἐπιτροπῶν ἀσφῶν δηλώσεων Σμύρνης, ὡς καὶ αἱ μέλλουσαι γὰ ἐκδοθῆαι μέχρι συστάσεως τῶν διὰ τοῦ παρόντος ἰδρυμένων πρωτοβαθμίων ἐκτιμητικῶν ἐπιτροπῶν ἀποφάσεις ἐπὶ ἀνεκδικάστων, ἀλλ' ἐμπροθέσμων δηλώσεων ὡς καὶ ἀσφῶν τοιούτων, παραμένουσιν ἰσχυραί, ἐπέχουσαι θέσιν πράξεων πρωτοβαθμίου ἐκτιμήσεως ὑπὸ κοινοτικῶν ἐκτιμητικῶν ἐπιτροπῶν.

2. Ἡ ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων δικαιοῦχων ἢ τῆς Διευθύνσεως Ἀνταλλαγῆς προσφυγῆ κατὰ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἔδαφιῳ ἀποφάσεων ἐνεργεῖται ἐνώπιον τῶν κατὰ νόμον δευτεροβαθμίων ἐπιτροπῶν ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ ἀπὸ 3 Ἀπριλίου 1925 «περὶ συστάσεως διοικητικῶν ἐπιτροπῶν κλπ.» ψηφίσματος τασσεμένης προθεσμίας, ἐπαναφερομένης ἐν ἰσχύϊ τῆς διατάξεως ταύτης.

Άρθρον 5.

1. Ἡ προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν ὑπευθύνων δηλώσεων ἀσφῶν τῆς ἐκτελέσεως ὑπὸ τῶν δικαιοῦχων ἀνταλλαζήμων κήγει τὴν 31 Μαρτίου 1927.

Αἱ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης ὑποβληθήσονται δηλώσεις δὲν λαμβάνονται ἐπ' ὄψει διὰ τὴν πρώτην προκαταβολὴν τῆν χρησιμοποιημένην εἰς τοὺς ἀσφῶς πρόσφυγας.

Άρθρον 6.

1. Ὁ καθορισμὸς τῶν κληρονόμων καὶ τῶν κληρονομικῶν μεριδίων δικαιοῦχων ἀνταλλαζήμων πρόσφυγων ὀνησκόντων μετὰ τὴν εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν παράδοσιν τῶν μητρώων εἰς αὐτὴν εἶνε ἐγγεγραμμένοι ἀνατίθενται τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν.

Άρθρον 7.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ὀρχεσται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Τὸ παρὸν Ν. Διάταγμα ὑποβλήθησεται εἰς τὴν Βουλὴν ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Μαρτίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ἄλ. Ζαΐτης.

Τὰ Μέλη

Α. Μιχαλακόπουλος, Κ. Ἀγγελόπουλος, Π. Τσαλδάρης, Α. Ἀργυρός, Γ. Καφαντάρης, Γ. Μερκούρης, Ξ. Μεταξάς, Α. Παπαναστασίου, Μ. Κίρκος, Α. Μαζαράκης, Α. Κανάρης, Α. Μπισκάλμπας.

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Περὶ ἐγκρίσεως ἐκπομπῆς ἀκινήτων ἀνηκόντων εἰς τὸ Κουτλιμπάνειον Ἀημοί, Νοσοκομείου Λαρίσης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ἐπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 71 καὶ 72 τοῦ κώδικος τῆς δημοτικῆς καὶ κοινοτ. νομοθεσίας, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἐγκρίνομεν τὴν ἐπ' ἀριθ. 9 ε. ἔ. ἀπόφασιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Λαρίσης περὶ ἐκπομπῆς τοῦ ἐν αὐτῇ περιγραφόμενου μαγαζιείου, ἀνήκοντος εἰς τὸ Κουτλιμπάνειον δημοτικὸν Νοσοκομεῖον, εἰς τὸν ἐπὶ δημοπρασίᾳ ἀναδειχθέντα τελευταῖον πλειοδότην Κωνστ. Μπανοῦτσον.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ διατάγματος τούτου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Μαρτίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός
Π. Τσαλδάρης

Περὶ ἀναγνωρίσεως κοινοτικῆς Μεγάλου Ρευματός νομοῦ Θεσσαλονίκης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ἐπ' ὄψει τὸ ἄρθρ. 2 κ. ἔ. τοῦ κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων, προτάσει τοῦ Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἀναγνωρίζοντα· ἐν τῷ νομῷ Θεσσαλονίκης αἱ συνοικισμοὶ Μεγάλου Ρευματος, Δροξελόθου καὶ Κουτσούφλιακῆς εἰς κοινότητα ὑπὸ τὸ ὄνομα κοινότητος Μεγάλου Ρευματος καὶ μετὰ τὸν ἐκὼντομον συνοικισμὸν, ἀποσπόμενοι τοῦ δήμου Νεοσύης.

Τῷ αὐτῷ Ὑπουργῷ ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Μαρτίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός
Π. Τσαλδάρης

Περὶ παραχωρήσεως γηπέδου ἐπὶ τοῦ δήμου εἰς τὴν Ἡλεκτρικὴν Ἐταιρείαν Βόλου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ἐπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 71 τοῦ κώδικος τῆς δημοτικῆς καὶ κοινοτικῆς νομοθεσίας καὶ τὸ ἄρθρον 3 τῆς συμβάσεως ἠλεκτροφωτισμοῦ Βόλου, κυρωθείσης διὰ τοῦ ἀπὸ 7 Ἰουλίου 1926 Ν. Δ. «περὶ κυρώσεως συμβάσεως ἠλεκτροφωτισμοῦ Βόλου», προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἐγκρίνομεν τὴν ἐπ' ἀριθ. 22 ε. ἔ. ἀπόφασιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Παχασῶν περὶ παραχωρήσεως εἰς τὴν Ἡλεκτρικὴν Ἐταιρείαν Βόλου καὶ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθρου 3 τῆς μνησθείσης συμβάσεως τοῦ ἐν αὐτῇ περιγραφόμενου γηπέδου ἐν τεσσαράκοντα ἐνόσ καὶ 80,00 (41,80) τετρ. μέτρ., κειμένου δ' ἐν τῇ συνοικίᾳ Παλαιῶν τῆς πόλεως Βόλου.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Μαρτίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός
Π. Τσαλδάρης

Περί άρσεως αναγκαστικής απαλλοτριώσεως γηπέδων
 Αμαρουσίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Έχοντες υπ' όψει τας κειμένας διατάξεις, πρώτασι του επί
 της Παιδείας και των Θρησκευμάτων Υπουργού, αποφασίσ-
 μεν και διατάσσομεν:

Ανάλλομεν το από 29 Απριλίου 1922 Β. Διάταγμα το
 δημοσιευθέν εις τὸ ἐπ' ἀριθ. 70 τῆς 11 Μαΐου 1922 φύλλον
 τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως και άρρομεν τήν δι' αὐτῶ
 επιβληθεῖσαν αναγκαστικὴν απαλλοτριώσιν γηπέδων κειμένων
 ἐν Αμαρουσίῳ πρὸς άνέγερσιν διδαστηρίου και άνηκόντων εἰς
 τὸς Δ. Γεωργίου, Γ. Χρυσανθόπουλον και Κ. Κωνσταντίνι-
 δην ἐκτάσεως συνολικῆς μ. τετρ. 2135,60, ὡς ἐμφάνεται ἐν
 τῷ ἀπὸ 7 Απριλίου σχεδιαγράμματι τοῦ μηχανικοῦ Κ. Σπουρ-
 γίτη ὑπὸ ἀριθμοὺς 1 και 4 διότι καιτοι παρήλθε πενταετία
 περίπου ἀφ' ἧς ἐκηρύχθησαν απαλλοτριωτέα τὰ ἐν λόγῳ γή-
 πεδα δὲν κατεβλήθη ἡ ἀξία αὐτῶν οὐδὲ ἐξευρέθησαν οἱ πρὸς
 πληρωμὴν τούτων και πρὸς άνέγερσιν διδαστηρίου απαιτού-
 μενοι πόροι.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Παιδείας και τῶν Θρησκευμάτων
 Υπουργὸν ανατίθεμεν τήν δημοσίευσιν και ἐκτέλεσιν τοῦ πα-
 ρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Μαυτίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας και τῶν Θρησκευμάτων Υπουργός
Α. Ἀργυρός

(8)

Περί ἐγκρίσεως κανονισμοῦ διαιτησίας Ἐπαγγελματικοῦ
 και Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πατρῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Έχοντες υπ' όψει τὸ ἄρθρον 50 τοῦ Νόμου 184 ἀπερ-
 συστάσεως ἐμπορικῶν και Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων
 και τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Ν. Δ. τῆς 21/4/26, δι' οὗ ἐπεξετάθησαν
 αἱ περὶ διαιτησίας τῶν Ἐμπορικῶν και Βιομηχανικῶν Ἐπι-
 μελητηρίων διατάξεις και ἐπὶ τῶν ἐπαγγελματικῶν και
 βιοτεχνικῶν τοιοῦτων, πρώτασι τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς
 Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Υπουργοῦ μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ
 Ἐπαγγελματικοῦ και Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πατρῶν,
 ἀφασίσασμεν και διατάσσομεν.

Ἐγκρίνομεν τὸν ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητηρίου τούτου, συν-
 ταχθέντα κανονισμὸν διαιτησιῶν ἔχοντα οὕτω.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ

Ἐπαγγελματικοῦ και Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου
 Πατρῶν.

Ἄρθρον 1.

Πρὸς ἐνέργειαν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 40-53 τοῦ Νόμου
 184, ὡς ἐτροποποιήθη οὗτος ὑπὸ τοῦ Νόμου 1863 και τοῦ
 ἀπὸ 2 Νοεμβρίου 1923 Νομοθετικοῦ Διατάγματος περὶ
 διαιτησίας και κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ἀπὸ 21 Απριλίου 1926
 Νομοθετικοῦ Διατάγματος, καθ' ἃ αἱ διατάξεις περὶ διαι-
 τησίας τοῦ Νόμου 184 ἐπεξετάθησαν καθ' ὅλην αὐτῶν τήν
 ἰσχύην και ἐπὶ τῶν Ἐπαγγελματικῶν και Βιοτεχνικῶν Ἐπι-
 μελητηρίων περὶ ὧν ὁ Νόμος 3305. Διαιτηταὶ δύνανται νὰ
 ἐλεγῶσιν ὑπὸ τῶν διαφερομένων ἢ τοῦ Προέδρου τοῦ
 Ἐπιμελητηρίου μόνον ἐκ τοῦ εἰδικοῦ καταλόγου τοῦ συν-
 τασσομένου ἀνά διετίαν και ἐγκρινομένου ὑπὸ τοῦ Διοικη-
 τικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐπιμελητηρίου. Ἐν τῷ καταλόγῳ
 δύνανται νὰ περιληφθῶσιν μέλη τοῦ Ἐπιμελητηρίου και
 ἄλλα πρόσωπα κατάλληλα κρινόμενα ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ
 Συμβουλίου τοῦ Ἐπιμελητηρίου και μὴ Ἐπαγγελματῆαι.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὀρίζων κατὰ τὰ ἄρ-
 θρα 44 και 45 τοῦ Νόμου 184 διαιτητὰς ἢ ἐπιδιαιτητῆν,

ἐλέγει κατὰ προτίμησιν πρόσωπα ἀνήκοντα εἰς τὸν κλάδον
 τῆς Ἐπαγγελματικῆς τάξεως εἰς ἣν ἀνήκει ἢ διαιτητικῶς
 κριτέα ὑπόθεσι.

Ἄρθρον 2.

Τὸ Ἐπιμελητήριον ὀρίζει ἐκ τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ
 κατὰ προτίμησιν τὸν ἔχοντα Νομικὴν μόρφωσιν, ὅστις χρη-
 σιμεῖται ὡς γραμματεὺς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Νόμου
 184 διαιτητικῆς Ἐπιτροπῆς και τῶν διαιτητῶν, συντάσσει
 τὰ σχετικὰ ἔγγραφα και πρωτόκολλα και τηρεῖ τὸ ἀρχεῖον
 τῶν διαιτησιῶν και βιβλία συμβιβασμῶν και ἀποφάσεων,
 παραλαμβάνει τὰ εἰς αὐτὸν παραδιδόμενα παρὰ τῶν μερῶν
 σχετικὰ μὲ τήν διαιτησίαν ἀποδεικτικὰ και ἄλλα ἔγγραφα,
 ἀριθμεῖ πάντα και παρέχει ἀποδείξιν παραλαβῆς των, ὑπέ-
 χει δὲ ἀτομικὴν εὐθύνην διὰ τήν τυχόν ἀπώλειαν ἢ φθορὰν
 τούτων, δύναται ἑμῶς νὰ ὄρῃσῃ και ὡς Γραμματέα και ἔνα
 τῶν ὑπογραμματῶν πολυμελοῦς Δικαστηρίου.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὰ διάδικα μέρη, ὅπως ἔγγραφα ἢ
 βιβλία περιέχοντα κατὰ τήν κρίσιν των μυστικὰ τῆς ἐπιχει-
 ρήσεως των, καταθέτωσιν, ἀντὶ τοῦ Γραμματέως, παρὰ
 τῷ Προέδρῳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὑποχρεωμένῳ πρὸς φύ-
 λαζὸν τούτων.

Τῶν ἀνωτέρω ἔγγράφων και βιβλίων ἐπιτρέπεται νὰ
 λάβωσι γνώσιν μόνον οἱ διάδικοι και οἱ διαιτηταὶ και οὗτοι
 δὲ μόνον καθ' ἃ μέρη σχετίζονται ταῦτα πρὸς τήν ἐπίδικον
 διαφοράν, ἀπαγορευμένης πύσης τούτων ἀνακινώσεως.

Ἄρθρον 3.

Οἱ διαιτηταὶ συνέρχονται ἐν τινι τῶν αἰθουσῶν τοῦ Ἐπι-
 μελητηρίου (ἐκτὸς ἂν ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὄρῃσῃ
 ἄλλον πρὸς τοῦτο τόπον).

Κατὰ τὰς συζητήσεις τῆς ὑπόθεσεως δὲν δύνανται νὰ
 παρίστανται εἰμὴ μόνον οἱ διάδικοι, ἀντιπρόσωποι τούτων,
 ὁ Ἐπιδιαιτητῆς και ὁ Γραμματεὺς.

Παρισταμένως ἀνάγκης πρὸς ἐξέτασιν δι' αὐτοψίας
 ἀντικειμένου τινὸς ἔχοντος οὐσιώδη σημασίαν, κατὰ τήν
 κρίσιν τῶν διαιτητῶν εἰς τήν ἐπίδικον ὑπόθεσιν, δύνανται
 νὰ μεταβῶσιν εἰς τὸν τόπον ἐνθα εὐρίσκειται τούτο, ἐφ' ὅσον
 ἢ προσακόμισις του ὑπὸ τῶν μερῶν εἶναι δύσκολος ἢ πολυ-
 δάπανος.

Ἄρθρον 4.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 41 τοῦ Νόμου 184 αἰτήσις ἢ αἱ δη-
 λώσεις ἐν γένει τῶν μερῶν ὑποβάλλονται τῷ Ἐπιμελητηρίῳ
 εἰς διπλοῦν.

Κατοικούντος ἢ διαμένοντος τοῦ ἑνὸς τῶν μερῶν ἐν τῷ
 ἐξωτερικῷ, χωρὶς νὰ ἔχη διορισθῆ εἰδικὸς διὰ τήν διαιτησίαν
 ἀντιπρόσωπὸς του, δέον ἐν τῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 43 ἐν συνδυα-
 σμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 41 τοῦ αὐτοῦ Νόμου ὑποβαλλομένη τῷ
 Προέδρῳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου αἰτήσι, ν' ἀναγράφηται ἐκτὸς
 τῆς πύλεως ἐν ἣ διαμένει ὁ καθ' οὗ ἢ αἰτήσις, και ἢ ἀκριβῆς
 αὐτοῦ διεύθυνσις, ὁ δὲ Πρόεδρος, λαμβάνων τήν αἰτήσιν,
 ὀφείλει ἀμέσως νὰ ἀνακινώσῃ ταύτην τῷ καθ' οὗ αἰτή-
 (ἀνεξαρτήτως τῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 43 και 46 ἐπιβαλλομένης
 τῷ αἰτούντι ὑποχρέσεως πρὸς ἀνακινώσιν τῷ καθ' οὗ ἢ
 αἰτήσις) διὰ τῆς ταχυτέρας ὁδοῦ φροντίζον νὰ πληροφορηθῇ
 περὶ τῆς ἀσφαλούς εἰς τούτον ἐπίδοσεως.

Ἄρθρον 5.

Ἦσσι αἱ αἰτήσις, δηλώσεις, κλήσεις και λοιπὰ ἐν
 γένει ἔγγραφα τῆς διαδικασίας, τὰ ἀπευθυνόμενα εἴτε παρὰ
 τῶν διαδίκων πρὸς ἀλλήλους, τοὺς μάρτυρας και πραγματο-
 γνώμονας, εἴτε παρὰ τῶν διαιτητῶν πρὸς τοὺς διαδίκους,
 μάρτυρας και πραγματογνώμονας, περὶ τοῦ τρόπου τῆς
 ἀνακινώσεως τῶν ὑποθέτων δὲν προνοεῖ εἰδικῶς ὁ Νόμος,
 ὑποβάλλονται εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὅστις
 μεριμνᾷ περὶ τῆς καινοποιήσεως αὐτῶν διὰ τινος τῶν κλη-
 τήρων τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀνακινούνται και τὰ ἔγγραφα
 τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου, τὰ πρὸς οἰονδήποτε ἀπευ-
 θυνόμενα και σχετικὰ πρὸς τήν διαιτησίαν.

Τὸ ἔγγραφο ἐγγερίζεται εἴτε πρὸς τὸν ἀπευθύνεται τοῦτο προσωπικῶς εἴτε πρὸς τινὰ τῶν συνόικων ἢ ὑπαλλήλων τοῦ Γραφείου του ἢ πρὸς τὸν εἰδικῶς διὰ τὴν περί τῆς πρόκειται δικαιοσύνη ἀντιπρόσωπόν του.

Ἡ ἐγγείριστος τοῦ ἐγγράφου βεβαιούται δι' ἐκθέσεως τοῦ ἐπιδόσαντος κλητῆρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἣν προσυπογράφει ὁ παραλαβὼν τὸ ἔγγραφο.

Περὶ τῆς τυχόν ἀρνήσεως τῆς παραλαβῆς, ἢ τῆς ἀρνήσεως πρὸς συνυπογραφὴν τῆς ἐκθέσεως, γίνεται μνεία ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ κλητῆρος.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων προτεινομένη ἐξαίρεσις δικαιοσύνης, ἀναπληρωτοῦ του, τρίτου Δικαιοσύνη ἢ Ἐπιδικαιοσύνη, κρίνεται ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Νόμου 184 Δικαιοσύνης Ἐπιτροπῆς, καλουμένης ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἐντὸς 48 ὡρῶν, καὶ ἀποφαινομένης ἐντὸς 3 ἡμερῶν.

Ἡ ἀπόφασίς τῆς Ἐπιτροπῆς γνωστοποιεῖται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐντὸς 48 ὡρῶν, ἐφ' ὅσον δὲ τις τούτων κατοικεῖ ἢ διαμένει ἐκτὸς τῆς ἑδρας τοῦ Ἐπιμελητηρίου τηλεγραφικῶς.

Ἄρθρον 7.

Ὁ ὅπωςδήποτε ἀναπληρῶν τὸν ἄριστον δικαιοσύνη συνεχίζει τὴν ὑπόθεσιν εἰς ὃ σημεῖον εἶχεν αὐτὴ διακοπῆ ἕνεκα τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ πρώτου δικαιοσύνη, καθίσταται δὲ ἐνήμερος αὐτῆς ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε προσαχθέντων στοιχείων. Μόνον δὲ ἐν ἀπολύτῳ ἀδυναμίᾳ αὐτοῦ κατὰ τὴν κρίσιν του νὰ πληροφορηθῆ λεπτομερῶς περὶ τῆς ὑποθέσεως ἐπιτρέπεται ἢ ἐπανάληψις τῆς διαδικασίας ἢ μέρους αὐτῆς ἐνώπιον αὐτοῦ.

Ἄρθρον 8.

Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐκλεγέντων καὶ ἀποδεχθέντων δικαιοσύνη ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὀρίζει ἡμέραν καὶ ὥραν πρὸς συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως ἣν πρὸ τριῶν τοῦλάχιστον ἡμερῶν γνωστοποιεῖ εἰς τοὺς δικαιοσύνη, τρίτον δικαιοσύνη καὶ ἐπιδικαιοσύνη.

Ἄρθρον 9.

Ἐὰν οἱ ἐνδιαφερόμενοι δὲν συμφώνησαν περὶ τὸν διορισμὸν τοῦ τρίτου δικαιοσύνη καὶ τοῦ Ἐπιδικαιοσύνη διορίζουσιν τοῦτον οἱ δικαιοσύνη καὶ τούτων μὴ συμφωνούντων ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Προκειμένης δικαιοσύνης μετὰ τὸ Ἐπαγγελματίου καὶ Ἐμπόρου, διαφωνούντων δὲ τῶν δικαιοσύνη ὡς πρὸς τὸν διορισμὸν τοῦ τρίτου δικαιοσύνη καὶ τοῦ Ἐπιδικαιοσύνη τούτους θέλει διορίζει ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐκείνου τοῦ ὁποῦ μέλος εἶναι ὁ πρῶτος ζητήσας τὴν δικαιοσύνη. Πρὸς πρόληψιν ἀμφισβητήσεων περὶ τοῦ τίς πρῶτος ὁ ζητήσας τὴν δικαιοσύνη θέλει ἀναγέφασθαι ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τῆς δικαιοσύνης ἢ ὥρα τῆς ὑποβολῆς αὐτῆς.

Ἄρθρον 10.

Οἱ διάδικοι παρίστανται αὐτοπροσώπως τῆς δι' ἀντιπροσώπου, ἐγγράφως διοριζομένου παραστάσεώς των ἐπιτροπόμενης μόνον ἕνεκα ἀσθενείας ἢ ἄλλων λόγων κρινόμενων σοβαρῶν ὑπὸ τῶν δικαιοσύνη.

Ὁ ἀντιπρόσωπος δεόν νὰ ἦ συνεταῖρος ἢ ὑπάλληλος τοῦ δικαίου ἢ καὶ ἄλλος τις ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει, δεόν αὐτὸς ἀπαρατήτως νὰ ἦ ἐκ τῶν ἐκλογέντων τοῦ Ἐπαγγελματίου Ἐπιμελητηρίου Πατρῶν.

Ὁ διορισμὸς τοῦ ἀντιπροσώπου γίνεται δι' ἀπλῆς ἐπιστολῆς ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου

Ἄρθρον 11.

Μὴ ἐμφανισθέντων ἀμφοτέρων τῶν δικαίων κατὰ τὴν ἄρισθῆσαν δικάσιμον ἕνεκα προηγουμένης παρ' ἀμφοτέρων

δικαιοσύνης, κρινόμενης ἐπαρκῶς ὑπὸ τῶν δικαιοσύνη θεωρεῖται ἢ δικαιοσύνη ὡς ματαιωθεῖσα.

Ἀπολειπομένου τινὸς τῶν δικαίων ἀνευ προηγουμένης δικαιοσύνης, κρινόμενης ἐπαρκῶς ὑπὸ τῶν δικαιοσύνη, ἢ ὑπόθεσις συζητεῖται καὶ ἐρήμην αὐτοῦ.

Οἱ δικαιοσύνη προσπαθοῦν ἐν τῇ τελευταίᾳ αὐτῇ περιπτώσει νὰ συλλέξωσι καὶ οἰκοθεν πᾶν στοιχεῖον τείνον πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας, ἐπιβάλλοντες ἐν ἀνάγκῃ καὶ αὐθαίρετα κρίνωσι ἀπόδειξιν, μὴ θεωρουμένης τῆς αἰτήσεως τοῦ παρισταμένου ἐκ τῶν μερῶν συνετεῖα τῆς ἀπουσίας τοῦ ἑτέρου ὡς ὁμολογημένης.

Δύναται δὲ τὸν κρίνωσι ἀναγκαῖον ν' ἀναβάλωσι τὴν ἐξέτασιν δι' ἑτέραν ἡμέραν παραγγέλλοντες τὴν ἐκ νέου κλήτευσιν τοῦ ἀπολειπομένου. Ἐν τῇ περιπτώσει καὶ κατὰ τὴν νέαν δικάσιμον, ἥτις δὲν δύναται νὰ ὑφίσταται τῆς πρώτης πλέον τῶν 8 ἡμερῶν, δὲν παραστή ὁ ἀπολειπόμενος, οἱ δικαιοσύνη προβαίνουσιν εἰς τὴν περαιτέρω δικάσιμον τῆς διαφορῆς καὶ ἐρήμην αὐτοῦ κατὰ τ' ἀνω εἰρημένα.

Ἄρθρον 12.

Τὴν διεύθυνσιν τῆς συζήτησεως θά ἔχη ὁ τρίτος δικαιοσύνη, ὅστις δίδει καὶ ἀφαιρεῖ τὸν λόγον εἰς τοὺς μάρτυρας, πραγματογνώμονας καὶ διαδίκους ὑποχρεουμένους νὰ διατηρῶσι κατὰ τὴν συζήτησιν εὐκοσμίαν καὶ ἡσυχίαν.

Ὁ τυχόν παρεκτρεπόμενος ἐκ τῶν δικαίων κατὰ τὴν συζήτησιν ἐνώπιον τῶν δικαιοσύνη, δύναται ν' ἀπομακρυνθῆ τῆς αἰθούσης τῆς συνεδριάσεως, ἐντολῇ τοῦ διευθύνοντος τὴν συζήτησιν, ἐξακολουθοῦσαν καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ, θεωρουμένην δὲ ὡς διεξαχθεῖσαν κατ' ἀντιμωλίαν ἀμφοτέρων.

Ἄρθρον 13.

Ὁ Ἐπιδικαιοσύνης, ἐφ' ὅσον θὰ παρίστατο κατὰ τὴν συζήτησιν παρακολουθεῖ τὴν συζήτησιν μὴ μετέχων ὅμως τῶν διασκέψεων τῶν δικαιοσύνη.

Ἐπελθούσης τυχόν ἰσοψηφίας μετὰ τῶν δικαιοσύνη, προσκαλεῖται εἰς νέαν δικάσιμον ὁ Ἐπιδικαιοσύνης. Ἀπόφασίς τῶν δικαιοσύνη θεωρεῖται ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἢ κατὰ σχετικὴν ἢ ἀπόλυτον πλειοψηφίαν ληφθεῖσα μετὰ τῶν αὐτῶν καὶ τοῦ δικαιοσύνη.

Καταμεριζομένων τυχόν τῶν ψήφων εἰς δύο ἀντιθέτους ἰσοψηφους μερίδας ἐπικρατεῖ ἢ ἀπόφασίς τῆς μερίδος εἰς ἣν προσετέθη ὁ Ἐπιδικαιοσύνης.

Προκυπτούσης δὲ καὶ ἐκ νέου ἰσοψηφίας ἐπικρατεῖ ἢ γνώμη τοῦ Ἐπιδικαιοσύνη.

Ἄρθρον 14.

Οἱ Δικαιοσύνη πρὶν ἢ ἐπιληφθῶσι τῆς ἐκδικάσεως τῆς ὑποθέσεως ἀποπειρῶνται νὰ συμβιβάσωσι τὰ διάδικα μέρη. Περὶ τοῦ ἐπιτευχθέντος συμβιβασμοῦ συντάσσεται ἐκθέσις εἰς διπλοῦν, ὑπογραφομένη ὑπὸ τῶν δικαιοσύνη καὶ τῶν δικαίων καὶ κηρύσσεται ἐκτελεστὴ συμφώνως τοῖς ἄρθροις 50 τοῦ Νόμου 184, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 2 Νοεμβρίου 1923 Νομ. Διατάγματος καὶ 124 καὶ ἐπ. τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἄρθρον 15.

Μὴ ἐπιτευχθείσης συμφωνίας, προβαίνει ἢ συζήτησις τῆς ὑποθέσεως, οἱ δὲ διάδικοι ἀναπτύσσουσι προφορικῶς τοὺς ἰσχυρισμούς των, ὑποβάλλοντες καὶ τὰ τυχόν μὴ ὑποβεβλημένα πρότερον ὑπομνήματά των.

Ἄρθρον 16.

Ὁ Γραμματεὺς κρατεῖ πρακτικὰ τῆς Συνεδριάσεως τῶν δικαιοσύνη, ἐν οἷς ἀναγραφεῖ τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τῆς Συνεδριάσεως, τὰ ὀνόματα τῶν δικαιοσύνη, τρίτου δικαιοσύνη καὶ Ἐπιδικαιοσύνη, τῶν ἐμφανισθέντων δικαίων ἢ ἀντιπροσώπων των ἢ τὴν παρατήρησιν ὅτι δὲν ἐνεφανίσθησαν, περιλήψιν διαλαμβάνουσαν τὰ οὐσιώδη τῆς συζήτησεως, καθὼς καὶ τοὺς ἰσχυρισμούς τῶν δικαίων, καὶ σύν-

τομον μνείαν παντός ουσιαστού συμβάντος ἐν τῇ συνεδριάσει. Τὸ πρακτικὸν τοῦτο υπογράφεται παρὰ τῶν διαιτητῶν.

Ἄρθρον 17.

Τὰ θέματα καὶ τὰ μέσα τῆς ἀποδείξεως ὁρίζουσιν οἱ διαιτηταὶ κατ' ἴδιαν κρίσιν, μὴ υποβαλλόμενοι εἰς οὐδένα περιορισμὸν, δυνάμενοι νὰ ἐξετάσωσι καὶ μάρτυρας, οὓς ἐγκρίνουσι, καίτοι μὴ προταθέντας ὑπὸ τῶν διαδίκων.

Οἱ μάρτυρες προσάγονται ὑπὸ τῶν διαδίκων ἢ προσκαλοῦνται ὑπὸ τῶν διαιτητῶν, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 5 τοῦ παρόντος ὁρισθέντα, πρὸς ἐξέτασιν κατ' ἡμέραν καὶ ὥραν ὁριζομένην ὑπὸ τῶν διαιτητῶν καὶ ἀνακοινομένην εἰς πάντας τοὺς διαδίκους.

Οἱ Διαιτηταὶ δύνανται μὴ συμφωνούντων τῶν διαδίκων, εἴτε ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα, εἴτε τὸν ἀριθμὸν τῶν πραγματογνωμόνων, νὰ ὁρίσωσιν οἰκοθεν τοιούτους, ὁρίζουσι δὲ κατ' οἰκίαν κρίσιν καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν δυνάμενοι νὰ διορίσωσι καὶ ἓνα μόνον.

Ἄρθρον 18.

Οἱ Διαιτηταὶ δύνανται οἰκοθεν εἴτε συνεπιεὶς αἰτήσεως τῶν διαδίκων νὰ διατάξωσι ἐὰν ἐγκρίνουσι τὴν προηγουμένην ὁκρίσιν τῶν πραγματογνωμόνων ἢ μαρτύρων.

Ἡ ὁκρίσις δύνανται νὰ γίνῃ καὶ ἐνώπιον τῶν διαιτητῶν κατὰ τὴν ὥραν τῆς Συνεδριάσεως.

Μνεία τῆς ὁκρίσεως ὡς καὶ ἡ κατάθεσις τοῦ ὁρισθέντος καταχωρεῖται εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς Συνεδριάσεως.

Ἄρθρον 19.

Περὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων, πραγματογνωμόνων τῆς διεξαχθείσης αὐτοψίας συντάσσεται ἰδιαίτερα ἐκάστοτε ἐκθεσις, ἀναγράφουσα τὴν ἡμέραν, τὴν ὥραν καὶ τὸν τόπον τῆς πράξεως, τὰ ὀνόματα τῶν παραστάντων, τὸ ἀντικείμενον ὃ ἀφορᾷ.

Ἡ ἐκθεσις αὕτη υπογράφεται παρὰ τῶν λαβόντων μέρος εἰς ταύτην προσώπων γεναμένης μνείας τοῦ λόγου δι' ὃν τις ἐκ τῶν μετασχόντων τῆς πράξεως ἠρνήθη νὰ υπογράψῃ.

Ἄρθρον 20.

Τὸν ἐπαγόμενον ἢ ἀντεπαγόμενον ὅρκον δύνανται νὰ ἐπιβάλλωσιν ἢ μὴ οἱ διαιτηταὶ κατὰ τὴν κρίσιν των, δυνάμενοι νὰ ἐπιβάλλωσιν οἰκοθεν εἰς ἓνα τῶν διαδίκων ἢ ἀναπληρωματικὸν ἢ ἀπαλλακτικὸν ὅρκον.

Οἱ διάδικοι ὀφείλουσι νὰ δώσωσι τὸν ὅρκον ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῶν διαιτητῶν ταχθείσης προθεσμίας.

Οἱ Διαιτηταὶ, ἢ ὁ Πρόεδρος ἐνώπιον τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ δοθῇ ὁ ὅρκος, δύνανται πρὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς προθεσμίας νὰ παρατείνωσι ταύτην πρὸς δόσιν αὐτοῦ ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσις κατὰ τὴν κρίσιν των. Οἱ δὲ Διαιτηταὶ δύνανται καὶ μετὰ τὴν ἐκπνευσιν τῆς πρὸς δόσιν τοῦ ὅρκου προθεσμίας, νὰ τάξωσιν καὶ νέαν τοιαύτην, ἐν ἣ περιπτώσει πείθονται κατὰ τὴν κρίσιν των, ὅτι συντρέχει περίπτωσις ἀνυπερβλήτου κωλύματος πρὸς ἐμπρόθεσμον δόσιν τοῦ ὅρκου.

Ἡ μὴ δόσις τοῦ ἐπιβληθέντος ὅρκου δὲν ἀποτελεῖ πάντοτε ὁμολογίαν ὑποχρεωτικῆν διὰ τοὺς διαιτητάς.

Ἄρθρον 21.

Ὁ ὅρκος δίδεται αὐτοπροσώπως ὑπὸ τῶν διαδίκων, προκειμένου δὲ περὶ ἐταίρειῶν ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων ὑπὸ τοῦ νομίμως ἐκπροσωποῦντος αὐτὰ ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου, οὐχὶ δημοσίᾳ συνεδριάζοντος, ἢ προξένου τῆς πα-

ροικίας ἢ διαμονῆς τοῦ ὁριστέου διαδίκου, μάρτυρος ἢ πραγματογνώμονος.

Οἱ Διαιτηταὶ υποβάλλουσιν εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἔγγραφον περιέχον, προκειμένου μὲν περὶ ὅρκου διαδίκου τὸ ὄνομα κλπ. τοῦ ὁμώσαντος τὴν ταχθεῖσαν πρὸς δόσιν τοῦ ὅρκου ἡμέραν καὶ ὥραν, ὡς καὶ τὸ θέμα τοῦ ὅρκου συγκεκριμένης διατετυπωμένον.

Προκειμένου δὲ περὶ ὅρκου μαρτύρων καὶ πραγματογνωμόνων, καθορίζεται ἐν τῷ ἔγγραφῳ τῶν διαιτητῶν ἢ ὑπὸθεσις καὶ τὸ ἀντικείμενον ἐφ' οὗ θὰ ἐξετασθῶσιν οὗτοι.

Ἀντίγραφον τοῦ ἔγγραφου τούτου τῶν διαιτητῶν ἀποστέλλει ἀμελητὶ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου δι' ἔγγραφον του πρὸς τε τοὺς διαδίκους, τοὺς πραγματογνώμονας καὶ τοὺς τυγνὸν ἔνευ προτάσεως τῶν διαδίκων προσκληθέντας πρὸς ἐξέτασιν μαρτύρας καὶ πρὸς τὸν Εἰρηνοδίκην ἢ Πρόξενον, παρακαλῶν τούτους ὅπως δεχθῶσιν τὸν ὅρκον τῶν διαδίκων, μαρτύρων ἢ πραγματογνωμόνων.

Κατὰ τὴν δόσιν τοῦ ὅρκου, δύνανται νὰ παρίσταται μὴ ἀπαιτουμένης προσκλήσεως του πρὸς τοῦτο καὶ ὁ ἀντίδικος τοῦ ὁμώσαντος.

Ἀντιρρήσεις κατὰ τῆς ὁκοδοσίας ἐπιτρέπονται μόνον ἐνώπιον τῶν διαιτητῶν, οὐχὶ δὲ καὶ τοῦ εἰρηνοδίκου ἢ Προξένου.

Περὶ τῆς ὁκοδοσίας τῶν μαρτύρων, πραγματογνωμόνων ἢ διαδίκων συντάσσεται πρᾶξις τοῦ Εἰρηνοδίκου ἢ Προξένου, ἀποστέλλεται δὲ αὕτη εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐντὸς 48 τῶν βραδύτερον ὡρῶν ἀπὸ τῆς ὁκοδοσίας ὅστις διαβιβάζει ταύτην ἀμελητὶ πρὸς τοὺς διαιτητάς.

Ἄρθρον 22.

Ἀπολειπομένων τῆς ὁκοδοσίας μαρτύρων ἢ πραγματογνωμόνων, κρίνουσιν οἱ διαιτηταὶ ἂν πρέπει νὰ διορισθῶσιν ἄλλοι πραγματογνώμονες ἢ ἂν πρέπει νὰ δεχθῶσι πρὸς ἐξέτασιν ἀνωμοτὶ τοὺς μάρτυρας τοὺς κωλυθέντας ὅπως δῆποτε νὰ ὁμώσωσιν ἢ ἂν πρέπει νὰ ζητήσωσι καὶ πάλιν τὴν ὁκρίσιν των.

Ἄρθρον 23.

Ἡ ὁκρίσις τοῦ διαδίκου, μάρτυρος ἢ πραγματογνώμονος κατοικούντων εἰς μέρη ἔθθα λειτουργοῦσι Ἑλληνικὰ Προξενικὰ Δικαστήρια, ἐνεργεῖται παρὰ τούτων, ἀπευθυνομένου τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου εἰς ταῦτα καὶ οὐχὶ εἰς τοὺς Προξένους.

Ἀποφασισθείσης τῆς ὁκρίσεως ἀλλοδαποῦ, κατοικοῦτος ἢ διαμένοντος ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἢ προκειμένου περὶ ἡμεδαποῦ, κατοικοῦντος ἢ διαμένοντος εἰς μέρος ἔθθα δὲν ὑπάρχει Ἑλληνικῆ Προξενικῆ Ἀρχῆ, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου διαβιβάζει εἰς τὸν Πρόεδρον Πρωτοδικῶν Πατρῶν τὴν πρὸς ὁκρίσιν πρόσκλησιν τῶν διαιτητῶν μετὰ τὴν παράκλησιν, ὅπως διαβιβάσῃ ταύτην διὰ τοῦ Ἰπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς τὸ ὑποδειχθησόμενον αὐτῇ ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὡς ἀρμόδιον Δικαστήριον τῆς διαμονῆς τοῦ ὁριστέου διαδίκου μάρτυρος ἢ πραγματογνώμονος μετὰ τὴν παράκλησιν, ὅπως δεχθῇ τοῦτους πρὸς ὁκρίσιν.

Ἐν ἣ περιπτώσει τὸ ἀρμόδιον ἀλλοδαπὸν δικαστήριον δὲν κωλύεται ἐκ τῶν νόμων τοῦ τόπου του νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν παράκλησιν ταύτην καὶ ἔνευ μεσολαβήσεως Ἑλληνικοῦ δικαστηρίου, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου δύνανται νὰ ἀποταθῇ εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο εἴτε ἀμέσως εἴτε διὰ τοῦ Ἑλλήνου Προξένου.

Ἄρθρον 24.

Οἱ μάρτυρες ἐξετάζονται ἐνώπιον τῶν διαιτητῶν ἐκτός ἐὰν κατοικῶσιν ἢ διαμένωσιν ἐκτὸς τῆς ἔδρας τοῦ Ἐπιμε-

λητηρίου ὅτε οἱ διαιτηταὶ δύνανται νὰ ἀναθέσωσι τὴν ἐξετάσιν αὐτῶν ἐν μὲν τῇ ἡμεδαπῇ εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην τοῦ τόπου τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς των, ἐν δὲ τῇ ἄλλοδαπῇ εἰς τὸν Πρόξενον ἢ Προξενικὸν δικαστήριον.

Τὰ αὐτὰ ἐφαρμόζονται προκειμένου καὶ περὶ τῆς καταθέσεως τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐκτὸς τῆς ἑδρας τοῦ Ἐπιμελητηρίου διεξαχθείσης πραγματογνωμοσύνης. Ἐάν ἡ κατὰ Νόμον προθεσμία δὲν ἀρκεῖ, διὰ τὴν διάγνωσιν τῆς διαφορᾶς καὶ τὴν ἐκθεσὶν τῆς ἀποφάσεως, οἱ διαιτηταὶ δύνανται νὰ ζητήσωσιν παράτασιν τῆς προθεσμίας ὡς ὀρίζει τὸ ἄρθρον 47 τοῦ Νόμου 184.

Ἄρθρον 25.

Περικωθείσης τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω διαδικασίας καὶ προσαχθέντων πάντων τῶν κατὰ τὴν κρίσιν τῶν διαιτητῶν ἀναγκαίων στοιχείων, ὅπως κρίνωσιν ὀριστικῶς ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως, συνέρχονται αὐτοὶ πρὸς διάσκεψιν μὴ παρισταμένον τοῦ Ἐπιδιαιτητοῦ καὶ τοῦ Γραμματέως.

Ὁ νεώτερος ἐκ τῶν διαιτητῶν κρατεῖ σημείωμα τῶν αἰτιολογιῶν καὶ διατακτικῶν τῆς ἀποφάσεως, ὅπερ παραδίδεται εἰς τὸν Γραμματέα πρὸς σφύραξιν τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως.

Προκυπτούσης διαφορίας μεταξύ τῶν διαιτητῶν κατὰ τὸ στάδιον τῆς διαδικασίας ἐπὶ παρεμπίπτοντος ζητήματος, καλεῖται ὁ Ἐπιδιαιτητὴς διὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου πρὸς ἐπίλυσιν τῆς διαφορίας ταύτης.

Διαφωνούντων δὲ τῶν διαιτητῶν ὡς πρὸς τὴν ἐκδοτέαν ὀριστικὴν ἀπόφασιν, προσκαλεῖται ὁ Γραμματεὺς καὶ συντάσσει ἐκθεσὶν περὶ τῆς διαφορίας, ἀνευ μνείας τῆς γνώμης ἐκάστου τούτων. Ἡ ἐκθεσις ὑπογραφομένη ὑπὸ τῶν διαιτητῶν, ὑποβάλλεται ἀμελητῇ εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὅστις ἐντὸς 48 ὥρων καλεῖ τοὺς διαιτητὰς καὶ Ἐπιδιαιτητὴν εἰς νέαν διάσκεψιν, καθ' ἣν ἀποφαίνεται ὁ Ἐπιδιαιτητὴς συντασσόμενος ὑπὸ τούτου τοῦ σημειώματος τῆς αἰτιολογήσεως καὶ διατακτικῶν τῆς ὑπὸ τοῦ Γραμματέως συντακτέας ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 26.

Ἡ ἀπόφασις τῶν διαιτητῶν συντάσσεται ἐγγράφως κατὰ τὸν τύπον τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων, περιέχει δὲ ἀπαραίτητος, 1) τὰ ὀνόματα τῶν διαιτητῶν, τρίτου Διαιτητοῦ καὶ ἐπιδιαιτητοῦ τῶν λαβόντων μέρος εἰς τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως πρὸς ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεως (γενομένης μνείας ἀν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συζήτησεως τῆς ὑποθέσεως ἐγένετο ἀναπλήρωσις τοῦ ὀριστικοῦ διαιτητοῦ), 2) τὰ ὀνόματα τῶν διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων μετὰ τὴν παρατήρησιν ἀν οὗτοι ἐνεφανίσθησαν ἢ ὄχι, 3) σημειώσιν τῆς ὑπὸ δίκην ὑποθέσεως, ἣτοι ἐκθεσὶν περιληπτικὴν καὶ κατὰ διηγήματικὸν τρόπον συντεταγμένην, 4) αἰτιολογικὴν (ἐφ' ὅσον δὲν συμφωνήθη ὑπὸ τῶν μερῶν ἢ ἐκδοσὶς ἀναίτιολογήτου ἀποφάσεως), 5) τὸ διατακτικόν, περιέχον τὴν ἀπόφασιν τῶν διαιτητῶν δι' ἧς γίνεται δεκτὴ ἢ ἀπορρίπτεται ἐν ἧλι ἢ ἐν μέρει ἢ αἰτήσις ἢ ἀνταγωγὴ (ὁσάκις ἐπετρέπη, ἢ συνεκδικασίς τῆς).

Ἄρθρον 27.

Ἡ ἀπόφασις τῶν διαιτητῶν θεωρεῖται ὡς ἐκδεδομένη καὶ διὰ τοῦτο εἶναι ἀμετάκλητος ἅμα ὑπογραφή παρὰ τούτων τὸ περὶ ταύτης ἐγγράφον εἰς διπλοῦν κατὰ τὸ ἄρθρον 51 τοῦ Νόμου 184, μὴ ἀπαιτουμένης τῆς ἐνώπιον τῶν διαδίκων ἀναγνώσεως αὐτῆς.

Ἡ ἀπόφασις καὶ τὰ σχετικὰ πρὸς ταύτην ἐγγράφα φυλάσσονται ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐπὶ δεκαετίαν

Ἐν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

ἐκτὸς ἐκείνων ἅτινα θεωρήθησαν ὑπὸ τοῦ Προέδρου ὡς ἀποδοτέα, καθ' ἃ ἀπαραίτητα, εἰς τοὺς προσαγόντας ταῦτα διαδικίους.

Παρὰ τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐκδίδονται, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων, ἐπίσημα ἀντίγραφα τῶν κατὰ τὴν δίκην συνταχθεισῶν ἐκθέσεων καὶ πρακτικῶν καὶ τῶν εἰς τοὺς διαιτητὰς τυχόν ὑποβληθέντων ὑπὸ τῶν διαδίκων ὑπομνημάτων. Τὴν ἀκριβεῖαν τῶν ἀντιγράφων τούτων βεβαιεῖ ὁ Πρόεδρος ἢ πᾶν ἄλλο πρόσωπον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἀρμόδιον πρὸς τοῦτο κατὰ τὸν Νόμον περὶ Ἐπιμελητηρίου.

Ἄρθρον 28.

Ὁ ὑποβάλλων τὴν αἴτησιν περὶ διαιτησίας κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 40 παράγραφοι 2, 3 καὶ 4 τοῦ Νόμου 184 ἢ ἀμφότεροι οἱ αἰτούντες εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 40 προκαταβάλλουσιν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἐναντι ἀποδείξεως τούτου τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 18 παράγραφος 4 τοῦ Νόμου 1863 προβλεπόμενα δικαιώματα διεξαγωγῆς τῆς διαιτησίας ὀριζόμενα εἰς 300 ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς αἰτήσεως, ἐφ' ὅσον ἡ ἀξία τοῦτου δὲν ὑπερβαίνει τὴν ποσὴν τῶν 20.000. Δι' ἀντικείμενον αἰτήσεως τοῦ ὁποίου ἡ ἀξία ὑπερβαίνει τὰς 20.000 δραχ. εἰσπράττεται διὰ τὸ ἐπὶ πλέον τοῦ ποσοῦ τούτου ὡς δικαίωμα ὑπὲρ τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου 100. Κατώτατον ποσὸν δικαιωμάτων ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀντικειμένου τῆς αἰτήσεως, ὀρίζονται δραχ. 50, ἀνώτατον τοιοῦτον δραχ. 3.000. Ἐξοδα γινόμενα ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητηρίου λ. γ. τηλ)κὰ ἀμοιβὴν πραγματογνωμοῦν κλπ. καταβάλλονται ἰδιαιτέρως παρὰ τοῦ καταδικασθέντος εἰς ταῦτα διαδικίου. Ἐπὶ ὑποθέσεων, ἡ ἀξία τοῦ ἀντικειμένου τῶν ὁποίων εἶναι δύσκολον νὰ προσδιορισθῇ κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως, προκαταβάλλονται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἐπιμελητηρίου δραχ. 200. Οἱ διαιτηταὶ εὐθὺς ὡς ἐπιληφθῶσιν τῆς ἐξετάσεως τῆς ὑποθέσεως πρὸ πάσης ἐπι ἐκδόσεως ἀποφάσεως ἢ ὑπογραφῆς τῆς ἐκθέσεως τοῦ συμβιβασμοῦ, ὀφείλουσι νὰ προσδιορίσωσιν τὴν ἀξίαν τοῦ ἀντικειμένου τῆς αἰτήσεως ἐφ' οὗ καταβάλλονται τὰ δικαιώματα κατὰ τὰ ἀνωτέρω.

Ματαιουμένης τῆς διαιτησίας πρὸ πάσης συνελεύσεως τῶν διαιτητῶν, ἐπιστρέφεται εἰς τοὺς καταβαλόντας τὸ ἥμισυ τῶν παρ' αὐτῶν καταβληθέντων τῷ Ταμεῖῳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου δικαιωμάτων, μείον τῶν τυχόν ὑπὸ τούτου γενομένων ἐξόδων. Διὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν διαιτητῶν ὀρίζεται ἀν τις ἢ καὶ ἀμφότεροι τῶν διαδίκων θὰ ἐπιβαρυνθοῦν μετὰ τὰς ἐξοδα διαιτησίας, ὡς τοιοῦτων θεωρουμένων, τῶν καταβληθέντων δικαιωμάτων τοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ πάντως ἄλλου ἐξόδου (τηλ)κὰ ἀμοιβῆς πραγματογνωμοῦν οὐχὶ ὅμως καὶ δικηγορικῆς ἀμοιβῆς καταβαλλομένης παρ' ἐκάστου τῶν διαδίκων δι' ἑαυτὸν. Πρὶν ἢ οἱ διαιτηταὶ ἐπιληφθῶσι τῆς ὑποθέσεως βεβαιοῦνται οἱ διαιτηταὶ ἐάν οἱ οἱ διάδικοι κατέβαλον πρὸς τὸ Ταμεῖον τὰ δικαιώματα τοῦ Ἐπιμελητηρίου. Ἐκ τῶν δικαιωμάτων τούτων, τὸ μὲν ἥμισυ περιέρχεται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὡς καθαρὸν τὸ δικαίωμα, τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ διανέμεται μεταξύ τῶν διαιτητῶν καὶ γραμματέως ὡς ἀμοιβὴ των.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Μαρτίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργός
Γ. Μερκούρης